

sedma pesem
razžre samo sebe

v sedmi pesmi
razpad razžre

samega sebe

tako se rodi prgišče svetlobe

Drugo obleganje

moto: pripni si na prsi
vsoto svojih porazov

1

stare kipce
smo pometali
med šašje

morje se je razblinilo
čemu heraldika davnih poletij

z drugačno taktiko
naskakujemo
s fresko namesto obraza
z osinjem v hiši jezika

iz drobcev razbite ladje
so naši ščiti

močvirje okrog sebe
oblegamo

stare kipce
smo pometali
med šašje

2

strti zobje mesijanske želje
v hladu lunine mene

noč s svojim brezzvezdjem
in ti z nagačeno žalostjo
v muzeju svojih ust

odhajajoči vozovi poletja
s paranoičnim psom spomina

ne k zvezdam ne k vetru
ne moreš prisloniti lestve
z zastavo popisano
s svinčnikom iz ptičjih glasov

s suho kresnico v levici
s cvetočo lobanjo v desnici
snuješ drugo obleganje

3

sirius plodonosni simbol
k vragu
in tudi smrt zadnja rima

v sredi med njima
je nekaj
v sredi
neopredeljivo z metaforo
in vsem tem zanikrnim
starim orožjem

neosvojljivo
ne ukaz
ne morje
ne kolhida

v krogih krožiš
okrog vprašanja sredine

prestolonasledstvo prekletih
neulovljivo z vsem tem obrabljenim
starim orožjem

ker smo tako že prihajali
posamič in v gručah
spominjajoč se junaških prednikov
in svojih objokanih mater
iztezajoč suhe jezike
češ da dežja dežja ni
smo prihajali
z drobci prastarih molitev
v prgiščih poklekali
pred obzidji oltarjev